

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Safeway Ltd

Strona pozwana: Andrew Richard Newton, Safeway Pension Trustees Ltd

Sentencja

Artykuł 119 traktatu WE (obecnie, po zmianie art. 141 WE) należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przyjęciu, w braku obiektywnego uzasadnienia, w programie emerytalnym, celem wyeliminowania sprzecznej z tym postanowieniem dyskryminacji wynikającej z wprowadzenia różnego w zależności od płci powszechnego wieku emerytalnego, środka ujednocniającego z mocą wsteczną powszechny wiek emerytalny uczestników tego programu z powszechnym wiekiem emerytalnym osób znajdujących się wcześniej w mniej korzystnej sytuacji, za okres między zawiadomieniem o tym środku a jego przyjęciem, nawet w sytuacji gdy środek taki jest dozwolony przez prawo krajowe i przez akt założycielski tego programu emerytalnego.

(¹) Dz.U. C 190 z 4.6.2018.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 16 października 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság - Węgry) – Glencore Agriculture Hungary Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Sprawa C-189/18) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuły 167 i 168 – Prawo do odliczenia VAT – Odmowa – Oszustwo – Przeprowadzanie dowodów – Zasada poszanowania prawa do obrony – Prawo do bycia wysłuchanym – Dostęp do akt – Artykuł 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – Skuteczna kontrola sądowa – Zasada równości broni – Zasada kontryktoryjności – Uregulowanie krajowe lub praktyka krajowa, zgodnie z którymi przy weryfikacji prawa podatnika do odliczenia VAT organ podatkowy jest związany ustaleniami faktycznymi i kwalifikacjami prawnymi dokonany przez niego w ramach powiązanych postępowań administracyjnych, w których podatnik ten nie był stroną)

(2019/C 423/09)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Glencore Agriculture Hungary Kft.

Strona przeciwna: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Sentencja

Dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, zasadę poszanowania prawa do obrony oraz art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że co do zasady nie sprzeciwiają się one uregulowaniu lub praktyce danego państwa członkowskiego, zgodnie z którymi w trakcie weryfikacji wykonanego przez podatnika prawa do odliczenia podatku od wartości dodanej (VAT) organ podatkowy jest związany ustaleniami faktycznymi i kwalifikacjami prawnymi dokonany już przez siebie w ramach powiązanych postępowań administracyjnych wszczętych przeciwko dostawcom tego podatnika, na których zostały oparte decyzje, które stały się ostateczne, stwierdzające istnienie oszustwa w zakresie VAT popełnionego przez dostawców, z zastrzeżeniem, po pierwsze, że nie zwalniają one organu podatkowego z

obowiązku zapoznania podatnika z dowodami, w tym z dowodami pochodzącymi z owych powiązanych postępowań administracyjnych, na podstawie których zamierza on wydać decyzję, oraz że podatnik ten nie zostaje w ten sposób pozbawiony prawa do użytecznego zakwestionowania w trakcie toczącego się przeciwko niemu postępowania owych ustaleń faktycznych i kwalifikacji prawnych, po drugie, że wspomniany podatnik może w trakcie tego postępowania uzyskać dostęp do wszystkich dowodów zebranych w trakcie owych powiązanych postępowań administracyjnych lub w jakimkolwiek innym postępowaniu, na których to dowodach wspomniany organ zamierza oprzeć swą decyzję lub które to dowody mogą zostać wykorzystane przy wykonywaniu prawa do obrony, chyba że cele leżące w interesie ogólnym uzasadniają ograniczenie tego dostępu, oraz po trzecie, że sąd rozpoznający skargę na tę decyzję może skontrolować zgodność z prawem uzyskania i wykorzystania owych dowodów oraz ustaleń, które mają decydujące znaczenie dla rozstrzygnięcia skargi, dokonanych w decyzjach administracyjnych wydanych względem wspomnianych dostawców.

(¹) Dz.U. C 221 z 25.6.2018.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 17 października 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Thüringer Oberlandesgericht - Niemcy) – Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH/Freistaat Thüringen

(Sprawa C-239/18) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Ochrona odmian roślin – Rozporządzenie (WE) nr 2100/94 – Odstępstwo przewidziane w art. 14 – Rozporządzenie (WE) nr 1768/95 – Artykuł 11 ust. 1 i 2 – Wnioski o udzielenie informacji – Informacje dostarczane przez organy rządowe – Wniosek o udzielenie informacji na temat rzeczywistego wykorzystania materiału rozmnożeniowego danych gatunków lub odmian – Treść wniosku)

(2019/C 423/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Thüringer Oberlandesgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

Druga strona postępowania: Freistaat Thüringen

Sentencja

Artykuł 11 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1768/95 z dnia 24 lipca 1995 r. ustanawiającego przepisy wykonawcze w zakresie odstępowstwa rolnego przewidzianego w art. 14 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 2100/94 w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin należy interpretować w ten sposób, że nie przewiduje on, iż posiadacz wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin może zwrócić się do organu rządowego z wnioskiem o udzielenie informacji dotyczących wykorzystania materiału rozmnożeniowego gatunków, gdy taki wniosek nie wskazuje konkretnej chronionej odmiany, w odniesieniu do której żąda się takich informacji.

(¹) Dz.U. C 249 z 16.7.2018.